

BISIOR (14) *sb m*

bisiór (Cn: *bisior*), bisior- z *tekstów nie oznaczających ó*.

sg N bisiór (3). ◇ G bisioru (4). ◇ A bisiór (6). ◇ pl G bisior(o)w (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Droga, miękka tkanina, najczęściej lniana, biała, niekiedy barwna i ozdobna; byssus, byssinum linum
Cn [*byssus - wszelakie najmiększe a najforemniejsze płótno Mącz 28b; byssus - płótno cieniuchne Calep*]
(14) : A ta pani flicznie chodzi Nofi sukienkę od zieleni [...] Nofi czepek od bifioru Nofi botki
fznurowane *LudWieś A 3v*; Nádziáláli [...] ku wyprawieniu Przybytku/ Oppon dziefięc z Bifioru álbo
Lnu białego kręconego *Leop Ex 36/8*; da mu Krol Dáryuż dary wielkie [...] woz z vzdami złotemi
y czapkę z bifioru *Leop 3.Esdr 3/6*; Bifior rozlicny z Egiptu tkan iest tobie na żagle *Leop Ez 27/7,*
16; Lepiej było nigdy tych bifiórow ábo tych słotkich potraw nie znác *RejPos 138v*; Tu bisiór/ tu
koftery/ tu Włofkié zaponki/ Sám dáléy póhátłáié/ y czarné pierscionki. *KochFr 113*; Y dano iey/
áby fię obleklá w bişior czyłty y świetny. *WujNT Apoc 19/8, 18/12, 19/8, 14.*

Szereg: »bisior i purpura (i karmazyn); purpura i bisior« (2 : 1): Był niektory człowiek bogáty á
obłoczył fię w purpurę y w bişior *WujNT Luc 16/19, Apoc 18/16, s. 879 marg.*

Synonimy: *biel, bis.*